Der er gennem et par år blevet snakket meget om "kulturkamp", men debatten blev ret hurtigt afsporet ikke mindst af Kulturminister Brian Mikkelsen. Men uden ret mange har opdaget det udkæmpes den virkelige kulturkamp i øjeblikket på uddannelsesområdet - ikke mindst indenfor folkeskoleområdet.
Ved at følge den offentlige debat undres man. Der er snart ikke den ting, ungerne ikke skal testes for !
Jeg synes, det er på tide at regeringen smager sin egen medicin. Visse venstrefolk vil nu have indført en dummepeterliste over elevernes dygtighed til offentlig skue på klassens tavle. Ideen er hentet i USA. Hver elev får et nummer - efter diverse test bliver numrene hængt op på en tavle, så man kan se hvordan eleven klarer sig.
Jeg har et forslag - en udfordring til regeringens 19 medlemmer. I bør gå forrest og lade Jer teste hver især. Det kunne passende være i at læse og forstå - og så offentliggør vi resultatet. Det kunne være et spændende eksperiment - og sikkert også positivt for den minister, der ligger øverst på hitlisten. Men hvad med eksempelvis minister Tove, der hele tiden begår fejl: Tove er i næste åben krig med landets bisper og præster, og hun ligger derfor konsekvent nederst på dummepeterlisten. Mon ikke hun godt i forvejen med sig selv ved, at det ikke går så godt ? Mon hun gennem offentlig udhængning tilskyndes til at yde en ekstra indsats.
Tja., det er jo lige før man kan få helt ondt af kirkeministeren bare ved tanken
Lad os så lige prøve at overføre tankeeksperimentet til en 8-årig dreng i 2. klasse på Søndre Skole. Nej vel - det duer bare slet ikke. Læg så dertil de øvrige borgerlige tanker om nationale test helt fra 2. klasse, offentliggørelse af elevernes eksamens karakterer, og tanken om at jo flere fag man tager på højt niveau i gymnasiet - jo højere karakterer få man..
Alt sammen viser det et syn på børn og læring, der er meget forskelligt fra vores. Et på én gang skræmmende og forældet menneskesyn - det er som om regeringen tror, at børn konsekvent skal paces - at børn er som varer på et samlebånd, de skal bare hurtigst muligt igennem systemet - og gerne ved at presse dem mere og mere.
Vi har andre tanker om den danske folkeskole. Vi vil ikke tilbage til den sorte skole. Vi vil gerne være med til at forbedre, og ikke mindst investere markant i en bedre skole - men fremtidens svar findes ikke i fortidens synder.
Og der er bestemt nok at tage fat på. OECD har givet os
stof til eftertanke med dokumentationen af faglige problemer i folkeskolen. Og værst

af alt: Vi ved desværre også, at de danske uddannelser ikke formår at bryde den negative sociale arv, der skubber børn fra ressourcesvage familier videre i retning af de problemer, deres forældre har kæmpet med hele livet.
Hvad er så vores svar - en del af dem kommer her . Vi foreslår en omfattende uddannelsesreform, der garanterer alle lærere i folkeskolen én uges efteruddannelse årligt - det vil være med til at styrke fagligheden og muligheden for en indsats i forhold til den sociale arv.
I forhold til problemer med ledelse og manglende evaluering på landets folkeskoler, mener jeg ikke det er tilstrækkeligt at afvente udviklingen af en bedre "evalueringskultur". Bør vi ikke tage et politisk ansvar for at fremme en udvikling, der sikrer en helt systematisk evaluering af undervisning i folkeskolen? Et nationalt skoleudviklingsprojekt med bl.a.
spørgeskemaundersøgelser blandt skoledere, lærere og elever kunne bidrage til sikre sammenhæng mellem mål og midler på den enkelte skole. Udfra spørgeskemaerne kan der udarbejdes årlige rapporter for den enkelte skole, som kan bruges af skolerne til at evaluere deres egen indsats og målopfyldelse på en række områder.
Specialundervisningen er også til debat i øjeblikket. Mange er bekymrede for udviklingen af en "henvisningskultur", som betyder, at stadigt flere børn trækkes ud af det normale fællesskab i folkeskolen og i stedet tilbydes dyr og i vidt omfang virkningsløs specialundervisning. Den bekymring deler jeg. Vi bør undersøge, om ikke de mange ressourcer kan bruges bedre på at skabe et mere rummeligt fællesskab i klassen.
Vi synes også der er rum til og brug for forbedring af folkeskolen. Men vi vil ikke være med til at håndtere udfordringerne ved at vende tilbage til fortidens synder. Tværtimod. Vi brød med den sorte skole, hvor de fleste blot lærte at kende deres plads - og den skole skal vi ikke tilbage til.